

Uneori, vorbele și lacrimile sunt de prisos pentru a descrie bunătatea și viața unei ființe iubite care pleacă dintre noi ... Despărțirea e dureroasă dar speranța noastră este mare că ne vom revedea în cer cu Domnul Isus, Speranța și Tăria noastră.

Mărioară, Mami, Buni te vom iubi întotdeauna. Ne vedm în cer!

"Iar tu, du-te, până va veni sfârșitul; tu te vei odihni și te vei scula iarăși odată în partea ta de moștenire, la sfârșitul zilelor."

Daniel 12:13

Servicul de înmormântare:
Biserica Penticostală
Chier
Marți
15 iulie 2014

Îți vor duce dorul mulți, dar în special:
Nuțu și copiii:
Cornelia, Nicu,
Marcel, Flavia,
Florin și Mariana
împreună cu soții și
soțiile lor cât și toți
nepoții:
Fabi, Oți, Beti, Alin,
Vladi, Stephanie,
Joshua, Denisa,
Marcel, Eni, Ruah,
Alice și Robi

URS MARIA 1948-2014 (67 ani)

[Imagini de la priveghi și serviciul de înmormântare \(faceți click aici\)](#)

(Urmează și video, la care lucrez pentru putea fi vizibil și pe internet)

Nu m-am gândit vreodată că o să ajung să scriu așa ceva: moartea mamei mele la o vârstă așa de timpurie. A trăit 67 de ani. A chemat-o Maria, dar cei apropiați îi spuneu Mărioara. A suferit mult, dar mai ales în ultimii aproape doi ani, după o operație de hernie la abdomen, în urma unei oncluzii abdominale (încurcătură de intestine) când trebuia să i se plaseze în timpul operației o plasă chirurgicală care ar fi ținut la locul lor organele interne, dar pentru că aceasta nu a fost "la îndemână" (trebuia comandată din timp ...), operația a fost "cusută" la loc fără aceasta parte importantă a operației, cu menționarea de a avea grijă ca să nu facă efort, pentru a proteja operația fragilă. Ori, cum la țară oamenii trăiesc muncind, acest lucru nu a fost posibil. Operația a cedat, în timp ce mama mea stătea pe un scaun mic, în timp ce curăța ... ceapa din grădină, culeasă de o femeie din vecini.

Pentru cei care nu au trecut prin această fază a vieții, bucurați-vă. Despărțirea e așa de dureroasă iar cuvintele sunt de prisos. Putea să mai trăiască, după cum se gândesc unii, dar ea a dorit să plece Acasă la Tatăl. Ne-a lăsat pe noi în urmă să îi plângem dorul.

Mulțumim tuturor celor care ne-au fost alături prin această încercare. Dumnezeu să vă răsplătească cum știe El mai bine. Mulțumim persoanelor care ați adus cele 84 de coroane de flori.

Mulțumim fraților care au participat la cele 3 seri de priveghi și la serviciul de înmormântare, fratelui Riviș Tipei - Președintele Cultui Penticostal din România, fratelui Dionisie Varadin, fratelui Beniamin Zăgrean, fratelui Dușu Mărgăian, fratelui Cornel Țună, fratelui Adi Ion, fratelui Doru Lazea, fratelui Dănuț Crișan.

Mulțumim și fraților și surorilor de la biserica noastră (biserica Philadelphia din Portland), Pastorul Vasile Cinpean pentru suportul în rugăciune, mulțumim fraților de la biserica locală din Chier, fraților de la biserica baptistă din Chier, fanfarei de la Iermata, grupului bărbătesc de la Agrijul Mare și tuturor celor care ați fost alături de noi. Cuvintele noastre sunt prea puține și slabe pentru a vă mulțumi.

Pentru toți cei care ați fost alături de noi, și nu am menționat numele, Dumnezeu vă cunoaște și să vă răsplătească.

Cuvintele ne sunt slabe iar descrierea mamei și rolul ei în viața noastră sunt fără prisos acum. A fost o mamă exemplu pentru noi, pentru familie, o soție model și un exemplu de urmat pentru tot satul Chier și cei care au cunoscut-o vreodată. Suntem în total 6: trei frați și trei surori.

Mai jos sunt niște versuri care mi-au venit în minte în timp ce zburam deasupra norilor, în drum spre ... casă, unde mă aștepta în sicriu ceea ce a fost mama mea, din Frankfurt Germania spre Budapesta, Ungaria. La biserică unde era trupul neînsuflețit, mă aștepta toată familia îndoliată, pentru ultima seară de priveghi, din cele 3 seri iar a doua zi, serviciul de înmormântare.

Ce scurtă-i viața asta când se moare
E ca un fulg de nea atins de soare
Ce mare e durerea pentru noi
Rămașii 'n urmă, stânjeniți de ploi ...

Încojurați de-atâta bunătate,
De rude și de prieteni veni și de departe
Să fiți alături cu durerea noastră
Vă mulțumim din suflet pentru-omenia voastră.

Părinți și noi cei vii care-am rămas
Să facem astăzi un micuț popas
Cât ești în viață și încă mai trăiești
Nu te jena ca să le spuni ca îi iubești.

Doamne, cum ne-ai atins pe toți
Cu durerea cruntă a unei morți
Am venit de zor aici cu toții
Să îi spunem un NU morții!

Doamne, Tu ai înviat, mărire!!!
Și ne-ai aprins atunci speranța vie
Că-n curând vom învia cu toții
Că Tu ai biruit puterea morții.

Te-ai stins așa de iute mami
Și ne-ai lăsat să-ți plângem anii
Și cât de mult tu ți-ai dorit în lume
Să-ți vezi copiii la un loc, anume.

Dar ai plecat fără să-i vezi
Că nici nu îți vine să crezi
Ne-am adunat aici cu toți 'n rând
Doar să-ți plângem la mormânt.

Cât ne-ai iubit și cât ne-ai spus
Ca să rămânem toți lângă Isus
Să rabzi tot greul, că așa-i corect
Pân' ce vei pune mâinile pe piept.

Te-ai dus Acasă unde ți-ai dorit
Să te-ntâlnești cu Tatăl cel iubit
Să ne aștepți pe noi cei muritori
Dincol' de stele, dincolo de nori.

Ne vei rămâne-n amintiri uitate
Pan' te-om vedea-n a ta cetate
Care-ai clădit-o de-aici de pe pământ
Cu rugăciuni și jertfe până la mormânt.

Cuvintele ne sunt acum desarte
Chiar dacă unii am plecat departe
Durerea despărțiri-i mare ca un un foc
Ce arde a nostru suflet din acest loc.

Văpaia-n suflet este foarte mare
Și arde ca o flacără fără-ncetare
Ne curg doar lacrimi și suspine
Pentru că deja ne este dor de tine.

Când sufletu ne sângerează
Și fața noastră tristă o brăzdează
E semn că pe obrazu nostru palid
În loc de sânge curg doar lacrimi.

Adio mami, ne vedem în cer

Urs Maria - rămas bun ... mami, soție, soră, mătușă, cumnată și bunică ..

Written by Marcel Urs

Wednesday, 23 July 2014 19:53 - Last Updated Saturday, 07 March 2015 03:14

Noi toți cei 6 vițe din ungher
Și tati o să-ți duca doru 'n dată
Pân ce-o să-ți vadă iarași față.

Sărut mâna mamă dulce
Soră, cumnată și soție scumpă
Rămas bun bunica mea
Până când ne-om revedea!